

сз плачь да го моли за помощь. Тогда
 Свѣтый попыта юноша: вѣрваш ли че
 какъ можешъ сѧ спаси—вѣрвамъ, свѣтче,
 отговори той, само помогни на мое-то не-
 вѣріе. Василій го зема послѣ за рѣкъ,
 оскѣни го сз крѣста, поведе иго затвори въ
 еднѣхъ отъ свѣщенны-хъ стаи и мѧ повеле
 да сѧ моли непрестанно Богѧ. А самъ си
 той стоѧ три дни на молитвѣхъ, послѣ го
 посѣти пакъ и го попыта: Какъ си чадо?
 — Момакъ-тъ отговори: въ бѣдѣхъ, бѣдѣхъ
 голѣмѣхъ, Владыко, не могъ да търпѣхъ стра-
 шното діаволско вѣніе, стреланіе и каменно
 кіданіе. Държащъ въ рѣкъ писмо, напи-
 сано отъ мене сжщаго, выка сз най страшны-
 хъ тыѧ дѣла: ты доде при насъ, а не ные
 при тебе. А свѣтый мѧ отговори: Не бой сѧ
 чадо; само вѣрвай и чѣкай спасеніе-то си. И
 като мѧ даде малко іастіе, прекръсти го и пакъ
 го остави затворенъ. Подиръ малко врѣмѧ,
 свѣтый пакъ го посѣти сз сжщѧхъ въпросъ
 — само отдадѣхъ выкъ, шѣмъ и ѹкори чѣвамъ,
 Владыко, нѣ самы-хъ тѣхъ не виждамъ. Не
 бой сѧ, чадо отговори мѧ свѣтый и, като
 мѧ даде малко іастіе, помоли сѧ за него,